

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.329/2014/9.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2014. október 14. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a **Keckskeméti Törvényszék** 2014. április 29. napján kihirdetett **1.B.441/2013/49.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a az alábbiak szerint:

A vádlott élet elleni cselekményét emberölés büntettének [Btk. 160. § (1), (2) bekezdés b) pont] **minősíti.**

A vádlottat az első fokú ítéletben írt büntetésre ítéltnek tekinti.

A vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányságon a bűnjelek F-1639/702/2009. tételszám alatt vannak nyilvántartva.

Az első fokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 2.084.706.- (kettőmillió-nyolcvannégyezer-hétszázhat) forint, míg az állam terhén maradóé 172.485.- (egyszázhetvenkettőezer-négyszáznyolcvanöt) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2014. április 29. napjától 2014. október 14. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben emberölés büntette [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pontja] és lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette [Btk.325. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont] miatt - halmazati büntetésül - 20 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztést és 10 év közügyektől eltiltást szabott ki. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott fegyházbüntetés tartamába beszámította a vádlott által 2010. október 15. napjától 2014. április 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt. A Kecskeméti Törvényszék bünyelnyilvántartásában Bny.I/179/2012. szám alatt bevételezett bűnjelek lefoglalását megszüntette, és az 1., 5. sorszám alattiak megsemmisítését, a 2., 3., 6-11. sorszám alattiaknak az iratokhoz csatolását, a 4. sorszám alattiak **(1. sz. név)** törvényes örökös részére kiadását rendelte el. A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság 245/2010. bü. számú ügyében lefoglalt bűnjeleket a [név, település] feliratú zöld színű gyöngyvászon anyagú sporttáska kivételével elkobozta, az utóbbi bűnjel lefoglalását megszüntette, és megsemmisíteni rendelte. Kötelezte a vádlottat 2.085.706.- forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak, 175.180.- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, a vádlott terhére súlyosításért, életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása, a vádlott, elsődlegesen az emberölés büntette alóli felmentése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése, a védő, megalapozatlanság miatt, elsődlegesen az emberölés büntette vonatkozásában jogos védelem okából való felmentés, másodlagosan eltérő minősítés megállapítása, az előre kitervelten és nyereségvágyból elkövetés minősítő körülmények mellőzése, összességében a büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.264/2014/1/II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítésekkel tartotta fenn. Azt indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítélet megváltoztatásával a vádlottal szemben életfogytig tartó szabadságvesztés büntetést alkalmazzon, állapítsa meg, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja 25 év, egyebekben az első fokú ítélet rendelkezéseit hagyja helyben.

A vádlott és a védő a másodfokú eljárásban fellebbezéseiket írásban is részletesen indokolták és módosították az alábbiak szerint:

A vádlott, elsődlegesen az első fokú ítélet akként való megváltoztatását indítványozta, hogy az ítélet az emberölés büntettének előre kitervelten és nyereségvágyból való elkövetésének minősítését mellőzze, másodlagosan az első fokú ítéletet megalapozatlanság miatt helyezze hatályon kívül, harmadlagosan a kiszabott büntetést enyhítse és enyhébb - börtön - végrehajtási fokozatot is állapítson meg.

A vádlott álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a tényállás felderítetlensége és iratellenessége okából [Be. 351. § (2) bekezdés a) és c) pont] megalapozatlan, mert Bf.III.329/2014/9.

- figyelmen kívül hagyta a fogvatartása alatti magatartását és előmenetelét,
- tévesen állapította meg, hogy a lakását a szülei vásárolták és, hogy több esetben szorult kölcsön felvételére,
- nem vette figyelembe, hogy a sértett a beszállítóinak 1.300.- euróval tartozott és mivel [**ország megnevezése**]-be az üzlettársával 10.000.- eurót vittek volna magukkal, csak a gépkocsijában megtalált euró volt az a pénz, amivel ő rendelkezett,
- nem vette figyelembe, hogy a sértett anyagi helyzete súlyosan megromlott, gépkocsiját elvesztette, a házán jelzáloghitel volt, unokatestvéreitől rendszeresen kért kölcsön,
- helytelenül értékelte tényként (2. sz. név) tanú vallomását akként, hogy a cselekménykor a sértettnél nagyobb összegű készpénz volt, mert a tanú ezt csak feltételezhetően vallotta,
- nem vette figyelembe, hogy a kérdéses kölcsönszerződés megkötésekor pénzáadás nem történt,
- nem fogadta el azt, hogy (3. sz. név)-nek a vállalkozása bevételeiből fizette ki a kölcsönt, amit az is bizonyít, hogy az átadott pénz [**pénzintézet megnevezése**] kötegelővel volt átkötve, mert a [**pénzintézet megnevezése**] [településbeli] fiókjából vette fel,
- tévesen állapította meg, hogy a nyaralóban a törökrács felállításához nem gondoskodott eszközökről, mert a helyszíni videofelvételen jól látszik, hogy szinte minden eszköz rendelkezésre állt,
- tévesen állapította meg, hogy (3. sz. név)-től a kispuskát az apjának vagy annak valamelyik haverjának kérte el, mert ő úgy fogalmazott, hogy az apjának vagy az ő valamelyik haverjának adja, és így került a sértetthez,
- tévesen állapította meg, hogy fennállt a megélhetését biztosító üzlethelyiség elvesztésének lehetősége, mert annak akár visszabérlésére is lehetősége lett volna,
- nem vette figyelembe, hogy a kérdéses napon, a cselekmény előtt, a sértett volt az aki felkereste majd felhívta,
- a sértett házához közel állt meg a gépkocsival, bement a házba, ott együtt ettek a sértettel, wc-n is volt, mely körülmények azt bizonyítják, hogy nem hagyott volna nyomot, amennyiben a sértett megölését már előre eltervezte volna,
- a bizonyítékokkal ellentétben állapította meg, hogy a kispuskát a nyaralóba előkészítette, hiszen senki nem látta sem a nyaralóban, sem a lakásában vagy a garázsában,
- az is téves megállapítás, hogy a helyszín gyéren lakott volt, mert 2009. nyarán már teljesen be volt építve, kétszáz méteres körzetben, legalább tíz víkendház volt, húsz méterenként,
- nem vizsgálta, hogy a sértett által, az euróval kapcsolatban (4. sz. név)-nek küldött

SMS vonatkozhatott-e a sértett gépkocsijában volt euróra,

- **(1. sz. szakértő neve)** fegyverszakértő és **(2. sz. szakértő neve)** orvosszakértő véleményeit helytelenül értékelte, mert az általa bemutatott elkövetési helyzetet elképzelhetőnek, és elfogadhatónak találták,
 - nem vette figyelembe, azért volt indulatos és gondterhelt a sértett, amit több tanú **((5. sz. név), (2. sz. név), (6. sz. név), (7. sz. név))** is igazolt, mert a cselekménykor közel 100 millió forint kintlevősége és tartozása volt és jelentkeztek is olyan személyek, akiknek a béreit ezért késve fizette ki,
 - nem vette figyelembe, hogy a sértett gépkocsijának kulcsai előkerültek, két darab kulcsot a háznál találtak meg, a harmadikat pedig a bérbeadó adta át,
 - a védő indítványa ellenére a további híváslistákat nem szerezte be, melyek bizonyítanak, hogy **(3. sz. név)**-vel nem csak az elemzett időszakban volt nagy közöttük a telefonforgalom,
 - tévesen állapította meg, hogy a cselekménykor a **[pénzintézet megnevezése]**-ből korábban felvett, több mint 3.000.000- forintja már nem volt meg,
 - nem vette figyelembe, hogy az adásvételt felbontó okiratot **(8. sz. név)**-vel külön-külön írták alá,
 - alkalmazottai, **(9. sz. név)** és **(10. sz. név)** vallomásaival ellentétben állapította meg azt, hogy a cselekmény utáni időben az üzlethelyiségébe új gépek kerültek, ugyanis a két tanú illet nem állított,
 - tévesen állapította meg, hogy a cselekmény után két alkalmazottat is felvett, mert tanúvallomások vannak arra, hogy ezt nem ő kezdeményezte, hanem ők jelentkeztek nála ilyen célból,
 - nem vette figyelembe **(9. sz. név)** tanú azon állítását, mely szerint az üzlethelyiségen kívül még két műhelyt vett igénybe a munkái elvégzéséhez, ami szintén azt bizonyítja, alaptalanul került megállapításra, hogy vállalkozásának működése a kölcsön visszafizetése nélkül ellehetetlenült volna,
 - hiányosan teljesítette a hatályon kívül helyező végzésben előírtakat:
a **[pénzintézet megnevezése]**-től származó kötegelő szalagokkal,
a sértett azon napra tervezett programjaival,
a fegyver és orvosszakértők helyszínen történt meghallgatásával,
a sértett fegyverekhez való viszonyával,
a sértett házában elhelyezett biztonsági kamera működésével,
a műhely visszabérlésével és más megélhetési forrásaival,
a sértett bevételeivel, a megrendelőktől beszedett pénzüsszegekkel kapcsolatban.
- A fentiekben túlmenően, álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványokat alaptalanul utasította el, és indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

A védő fellebbezését akként módosította, hogy elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla a vádlottat az emberölés büntette miatt emelt vád alól jogos védelem okából mentse fel, az előre kitervelten és a nyereségvágyból elkövetés jogi

minősítést mellőzze, a kiszabott büntetést enyhítse és enyhébb - börtön - végrehajtási fokozatot állapítson meg.

Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, felderítetlenség és megállapított tényekből további tényre való helytelen következtetés [Be. 351. § (2) bekezdés a) és d) pont] okából való megalapozatlanság miatt indítványozta. Ugyanakkor álláspontja Bf.III.329/2014/9.

szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett teljes körűen eleget, mert nem adta indokát egyes, a hatályon kívül helyező végzésben előírt bizonyítások nem teljesítésének és a védői bizonyítási indítványok elutasításának, valamint az ítélet indokolása a rendelkezésre álló adatokkal ellentétes, és a logikus gondolkodás szabályainak sem felel meg.

Felderítetlennak azért tartotta a tényállást, mert

- az elsőfokú bíróság nem tisztázta, hogy a sértett 2009. szeptember 2. napján összecszerűen mennyi készpénzzel rendelkezett,
- a sértett vállalkozásának az adminisztrációja, számviteli iratanyaga hol található, ki volt a sértett könyvelője, melyik pénzügyintézet volt a számlavezetője,
- 2009. szeptember 2. napjáig a sértett pontosan milyen kölcsönügyleteket bonyolított, és ezen a napon tarthatott-e magánál nagyobb összegű készpénzt.

Téves ténybeli következtetéssel megállapítottnak abban tartotta, hogy

- a gépkocsiban talált kb. 4.700.- eurón kívül a sértett ismeretlen összegű készpénzt is tarthatott magánál és
- ezt a sértett megölése után a vádlott magához vette.

Az előre kiterveltség és nyereségvágy megállapíthatóságát álláspontja szerint cáfolja, hogy

- amennyiben az emberölés motívuma a pénzszerzés lett volna, és a vádlott valóban eltervezte a sértett megölését, a sértettel való kapcsolat felvétel során a vádlottnak kellett volna logikusan aktivitást mutatni,
 - tisztázatlan maradt az ügyben, a sértett a nyaralóba miért vitt pénzt magával.
- Álláspontja szerint, tényállásként csak az állapítható meg, hogy a vádlott pontosan meg nem állapítható körülmények között, előzmények után és motívumból löfegyverrel lelőtte a sértettet, mely mellett az előre kitervelten és nyereségvágyból elkövetés minősítő körülmények nem állnak fenn.

A jogos védelemre vonatkozó vádlotti védekezést pedig

- az ügyben beszerzett szakértői vélemények és a bizonyítási kísérlet megállapításai nem cáfolták, mert a szakértők úgy nyilatkoztak, hogy a vádlottnak a fegyverhasználattal és a halálos kimenetelű lövés leadásával kapcsolatos elmondása nem zárható ki. Ennek alapján a sértett fellépése a vádlottal szemben közvetlenül fenyegető jogtalan támadásnak minősül, a vádlott magatartása pedig szükségesnek, mivel a jogtalan támadás elhárítását célozta. Az élet ellen irányuló támadás esetén - a védett jogtárgy egyenértékűsége folytán - az arányosság vizsgálata szükségtelen, a támadó megölésével is arányos lehet a védekezés.

Az enyhítés körében további enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni, a vádlott anyja több betegségét, a jelentős időmúlást, a vádlott kedvező személyiségét, a fovatartása alatt tanúsított kedvező magatartását és előmenetelét.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott csatlakozott a védő által előterjesztettekhez is.

Az ítéletábra a minősítés körében bejelentett vádlotti és védői fellebbezést tartotta részben alaposnak.

A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott és a védő bizonyítási indítványokat terjesztett elő:

A vádlott tanúként indítványozta meghallgatni

- a **(gumiszervíz megnevezése)** és az autómosó tulajdonosait a náluk folytatott üzleti tevékenységére,
- **(3. sz. név)**-t a műhely visszabérlésének lehetőségére,
- **(11. sz. név)**-t a saját maga életvitelére, anyagi helyzetére, az üzletmenetére és a bajai erős emberek versenyén kapott pénzösszeg felhasználásával kapcsolatban,
- **(12. sz. név)**-t, mivel sokat tartózkodott a sértett házában, az oda történt betörésekre, a sértett életvitelére és arra, hogy látta-e ott az eszközként használt kispuskát,
- **(10. sz. név)**-t, hogy a cselekmény után milyen gépek kerültek a műhelyébe,
- a sértettnek kölcsönt biztosító unokatestvéreket,
- a sértett jelzáloghiteleivel és folyószámlájával kapcsolatos iratok beszerzését,
- a sértett könyvelése és könyvelője bevonását,
- a törökrácsnak kiásott árokra vonatkozóan szakértő kirendelését,
- a sértett megrendelőinek meghallgatását és
- a híváslisták kiterjesztését szélesebb volumenű időszakra.

A védő tanúként indítványozta kihallgatni

- szintén a **(gumiszervíz megnevezése)** és az autómosó tulajdonosait annak igazolására, hogy a kölcsönügyletben lekötött garázs ingatlan elvesztésének ténye nem jelentette volna a vádlott vállalkozása ellehetetlenülését,
- **(12. sz. név)**-t arra, hogy az elkövetés eszközét látta-e a sértett házában, valamint a sértett aktuális idegállapotára.

Az ügyész a bizonyítási indítványok elutasítását indítványozta.

Az ítéletábra a további bizonyítást szükségtelennek találta.

A fentiekből kitűnően a bizonyítási indítványok többsége a vádlott és a sértett anyagi helyzetének, életvitelének, a vádlott üzleti tevékenységének további tisztázására irányult. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást e körben is lefolytatta és a rendelkezésre álló bizonyítékokból - tanúvallomások, okirati bizonyítékok - mindez

hitelt érdemlően megállapítható volt. A sértett anyagi helyzetével kapcsolatban ugyan voltak a bizonyításnak korlátai, de a rendelkezésre álló adatok alapján az ügy ilyen szempontból is eldönthető. A büntetőeljárás nem a sértett ellen folyik, ezért az ő vonatkozásában csak a mozgató rugókat kellett kideríteni, ami megtörtént.

Az első fokú eljárásban a vádlott és a sértett életvitelének, a vádlott üzleti tevékenységének a szükséges mértékű tisztázása is megtörtént.

Az ügy elbírálása szempontjából annak nincs jelentősége, hogy a sértett házába Bf.III.329/2014/9.

betörték, és a tanúként kihallgatott családtagok, akik szintén gyakran tartózkodtak a sértett házában, nem számoltak be arról, hogy ott az eszközként használt kispuskát látták volna. Ezért, e körülményekre (12. sz. név) tanúkénti kihallgatása szükségtelen. Az ügyben, a törökrácsnak kiásott árok méreteinek volt jelentősége, ami szakértő bevonása nélkül, (13. sz. név) tanúvallomása és a helyszín adataiból megállapítható volt.

(3. sz. név) tanú már nyilatkozott a kölcsön vissza nem fizetése esetén a műhely sorsával kapcsolatban, miszerint nem bérbe, hanem eladta volna, és a vonatkozó vallomását az elsőfokú bíróság értékelte is (első fokú ítélet 33. oldal 4. bekezdése).

A híváslisták kiterjesztését az elsőfokú eljárásban a védő is indítványozta, mely az ítélet tábla álláspontja szerint is, elfogadható indokkal elutasításra került (első fokú ítélet 40. oldal 1. bekezdése).

A kifejtetekre tekintettel az ítélet tábla, a vádlott és a védő tárgyalás kitűzésére és bizonyítás elrendelésére vonatkozó indítványait elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítélet tábla az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján csupán annyiban helyesbítette, hogy az első fokú ítélet 5. oldal 1. bekezdésének 8. sorában - helyesen - nem a vádlott, hanem a sértett gépkocsijában volt a kb. 4.700.- euró.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, ami a fenti helyesbítéssel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság - a vádlott és a védő álláspontjával szemben - a hatályon kívül helyező végzésben előírt szempontoknak a lehetőségek szerint eleget téve, az ügy lényeges ténybeli, jogi megítéléséhez szükséges bizonyítást lefolytatta. A bizonyítékokat egyenként és összességében is kellő részletességgel értékelte. Részletesen foglalkozott a tanúvallomásokkal, a szakértői véleményekkel, a bizonyítási kísérlet eredményével és megfelelően feltárta és helyesen értékelte azokat az egyéb bizonyítékokat is, melyek a következtetések levonásához szükségesek

voltak. Feltárta az igen sokrétű előzményeket is. A bizonyítás lehetőségek szerinti lefolytatása abból is adódott, hogy az extrém magas intelligenciával rendelkező vádlott több nem szokványos körülményre hivatkozott. Kétségtelen, hogy az ilyen típusú ügyekben előfordulnak nem szokványos körülmények, de nem ilyen nagy számban. A jelen ügyben éppen ezek nagy száma is tette a vádlott védekezését kétségesse.

A vádlott védekezésének tisztázása szempontjából a leglényegesebbek voltak a halálos lövés leadásának körülményei. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a teljesen megváltozott helyszíni körülményekre tekintettel, a cselekménykor volt térbeli viszonyok mellett, a bizonyítási kísérletet a bíróságon folytatta le. Az ítélet tábla utal arra, nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a nyomozás során és a bírósági eljárásban is, a lövés(ek) bemutatásakor a vádlott már ismerte a lövés megállapított irányát. Ezért nyilvánvaló, hogy védekezésként annak mechanizmusát is ehhez igazította. Ennek tudható be, hogy az ebben véleményt nyilvánító orvosszakértők és fegyverszakértő nem zárták ki elméleti lehetőségként a vádlott által állított eseménysor egyes részleteit. Azonban, voltak olyan objektív és konkrét körülmények is, amelyek a vádlott védekezését cáfolták. Mégpedig, a sértett orrvérzésének kialakulása, illetve a lövés előtti fegyvertartás, amit a vádlott nyilvánvalóan hozzá nem értése miatt nem tudott az ismereteinek megfelelően előadni, illetve megmagyarázni. A szakértők véleménye alapján, védekezésével szemben egyértelműen megállapítható, hogy a sértett orrvérzése a lövéstől keletkezett és, hogy csak egy - a halálos - lövés leadására került sor, amit a fenti bizonyítékok értékelése alapján az elsőfokú bíróság is helyesen állapított meg ekként (első fokú ítélet 29. oldal 1. bekezdés).

Az ítélet tábla a vádlottnak és a védőnek a megalapozatlanság megállapítására irányuló indítványát nem osztotta. Az felvetett nagyszámú és szerteágazó körülmény közül a cselekmény megítélése szempontjából lényegesek bizonyításra és értékelésre kerültek az elsőfokú bíróság által, más részük pedig bizonyítási indítványként indokoltan elutasításra került. A törvényi tényállást kimerítő leglényegesebb körülményeket az első fokú ítélet tényállása hiánytalanul tartalmazza. A sértett és a vádlott anyagi helyzetére vonatkozó tényállás is helyes, és helyes következtetésen alapul abban is, hogy a cselekménykor a sértett ismeretlen összegű készpénzt tarthatott magánál. Nem volt ugyan teljességgel megállapítható, hogy a sértett tevékenysége mit takart, hiszen adatok voltak arra, hogy pénzt is kölcsönzött, azonban az biztos adat volt, hogy szeptember elején az üzlettársával bőr árúért [ország megnevezése]-be akart menni, és legalább 10.000.- eurót szándékoztak magukkal vinni. Nyilvánvalóan erről a vádlott is tudott. Kétségtelen, hogy a gépkocsijában csak kb. 4.700.- euró volt és a 10.000.- euróhoz képest a különbség nem teszi ki azt az összeget, mint amennyi a vádlottnak a kölcsön kifizetéséhez kellett, de a vádlott cselekmény utáni anyagi helyzete, költségei egyértelműen bizonyítják, hogy a sértettnél nem csak a

különbségnek tekinthető összeg lehetett.

A vádlott arra való hivatkozását illetően, hogy a műhely elvesztésével sem lehetetlenült volna el anyagilag, az ítéltábla álláspontja szerint kérdésként vetődik fel, hogy ha a kölcsönként összeg szükségességének felmerülésekor is kérhetett volna pénzt a családjától, illetve a vagyontárgyai értékesítése során is szerezhette volna pénzt, akkor miért **(3. sz. név)**-től kért kölcsön. Mindez nyilván azért nem történt meg, mert ilyen lehetőségei nem voltak és annyi pénze saját magának sem Bf.III.329/2014/9.

volt.

A fentiekre tekintettel tehát, az elsőfokú bíróság által, az élet elleni cselekménnyel kapcsolatban megállapított tényállás megalapozott, az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének a vádlott és a védő által megjelölt okai nem állnak fenn.

Ugyancsak megalapozott tényállást állapított meg az elsőfokú bíróság a löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntette vonatkozásában is, és annak minősítése is törvényes.

Az élet elleni cselekmény alóli felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy a bíróság nem a vádlott védekezését fogadta el, illetve a bizonyítékokat nem a vádlottra nézve kedvezően értékelte. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő mérlegelésére nincs lehetőség, ezért a felmentésre irányuló fellebbezések sem vezethettek eredményre.

Az ítéltábla a jogos védelmi helyzetre alapított fellebbezést is alaptalannak találta. Megállapíthatóságát a vádlott és a védő is, a vádlott védekezésére alapította, amit az elsőfokú bíróság nem fogadott el és ennek indokát is adta (első fokú ítélet 29. oldal 2. bekezdése). A vádlott ez irányú védekezésének megítélése szempontjából nem hagyható figyelmen kívül az sem, csak azután ismerte be, hogy nem a sértett, hanem ő húzta meg a halálos lövésnél a ravaszt, miután bebizonyosodott, hogy ezt a szakértők kizárták. Megállapítható, hogy szinte valamennyi körülményben a védekezését akként módosította ahogyan a bizonyítás alakult, ami az első fokú ítéletben is nagyon jól nyomon követhető. Ezért, az elsőfokú bíróság megalapozottan vetette el a vádlott védekezését, megalapozott a jogos védelemmel kapcsolatos negatív megállapítása és ennek jogi indokolása is helyes.

Az élet elleni cselekmény minősítését illetően a nyereségvágyból való elkövetés egyértelműen megállapítható, az ítéltábla e körben is az elsőfokú bíróság megállapításait és az erre vonatkozó jogi indokolást osztotta.

Az előre kitervelten elkövetés kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a 3/2013. Büntető Jogegységi határozat II/1. pontja szerinti tényezőket. A konkrét cselekményre levetítve ezeket abban találta megállapíthatónak, hogy a vádlott korábban lőfegyvert szerzett, melynek elkérése valótlan indokkal történt, a lőfegyver 2009. szeptember 2. napján már a helyszínen volt, nem volt megállapítható, hogy a sértett milyen célból tartott a vádlottal a nyaralóba, a nyaraló gyéren lakott helyen volt, annak területén hosszabb idő óta egy betemetetlen gödör állt, amely alkalmas volt a holttest elrejtésére, a vádlott a sértett fejére egy pontosan betalált, hatékony, a sértett azonnali halálát eredményező célzott lövést adott le, utána a nyomokat eltüntette, igyekezett magáról bármilyen gyanút elterelni és a lőfegyvert (kispuskát) visszavitte **(3. sz. név)**-nek.

Az elsőfokú bíróság szerint mindezek a momentumok együttesen, csakis tervszerű és céltudatos magatartásként értékelendők és egy irányba mutatnak, miszerint a vádlott előre kitervelten ölte meg a sértettet.

Ezzel szemben az ítéletábra álláspontja szerint, az előre kiterveltség szempontjából a fenti körülmények közül csak az vehető figyelembe, hogy a vádlott tudta, a nyaralóban ki van ásva a gödör, a fegyvert ki tudta vinni a nyaralóba, és ott nem találkoztak senkivel aki látta volna őket. Ezeken túlmenően előre kiterveltséget megalapozó tényeket az irányadó tényállás sem tartalmaz. E szerint a vádlott csak azt határozta el, hogy a sértettől pénzt szerez (első fokú ítélet 7. oldal 5. bekezdése). Ennek viszont több módja van, és a tényállásból az nem derül ki, hogy ezért a sértettet akár meg is akarta volna ölni. Azt pedig nem lehetett megállapítani, mint ahogyan az első fokú ítéletben is szerepel, hogy a sértettet milyen ürüggyel hívta ki a nyaralóba, hogyan került ki a nyaralóba a kispuska, és olyan adat sem merült fel, hogy a vádlott korábban bárkinek is beszélt volna arról, vagy arra utaló magatartást tanúsított volna, hogy a sértett megölésével akar pénzhez jutni. Az azonban bizonyos, hogy a cselekmény előtt volt szó közöttük pénzről, amit bizonyít a sértettnek **(4. sz. név)** részére küldött SMS-e, hogy „mennyiért veszik ma az eurót” (közigazgatási hatósági eljárás mellékleti irata II. kötet 232. oldal 3. bekezdése és nyomozati iratok II. kötet 414. oldal 3. bekezdése). Mivel erre 17 óra 40 perckor került sor, mely időpontban a bankok és a pénzváltók már általában zárva vannak, nyilvánvaló, hogy a sértett ilyen szempontból nem a gépkocsijában volt euróra gondolhatott, nem annak a forintértéke érdekelhette. Ebből pedig az következik, hogy a vádlott a cselekmény előtt a sértettől való pénzszerzés más módjával foglalkozhatott. Az emberölés előre kiterveltségét a tervszerűség és a céltudatosság jellemzi és csak abban az esetben állapítható meg, ha a rendelkezésre álló adatok egyértelműen arra a következtetésre nyújtanak alapot, hogy már előre, a sértett életének a kioltására irányult az elkövető egyenes szándéka. Jelen esetben viszont nagyon sok a bizonytalansági tényező, és mivel a tényállás sem tartalmaz erre vonatkozóan egyértelmű megállapítást, ez a minősítő körülmény kétséget kizáróan nem állapítható meg. Ezért az ítéletábra e minősítő körülményt

mellőzte, és a vádlott élet elleni cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő nyereségvágyból elkövetett emberölés büntettének minősítette.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomó részt helyesen vette számba és értékelte. Az ítéletábra viszont az enyhítő körülmények közül az emberölés büntette kapcsán a vádlott ténybeli beismerését és, hogy együttműködött a hatósággal, feltárta a sértett holtestének helyét, melynek alapján indult meg az eljárás, mellőzte. Az emberölés büntettében ugyanis a bűnösségét nem ismerte be, és csak a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás az enyhítő körülmény (BKv 56. II/11.

Bf.III.329/2014/9.

pontja). A hatósággal való együttműködése és a sértett holteste helyének megmutatása azért nem enyhítő körülmény, mert csak a védekezése körében működött együtt a hatósággal, több mint egy évig nem tárta fel elkövetői voltát, először **(3. sz. név)**-t nevezte meg elkövetőként és a holtest helyét is egy homokbányában, a hatóságot félrevezetve jelölte meg. Mellőzte az enyhítő körülmények köréből a vádlott fogvatartása alatt tanúsított kedvező magatartását is, és a vádlott és a védő indítványa ellenére a vádlott fogvatartása alatti előmenetelét sem értékelte enyhítőként, mert a BKv 56. szerint ezen körülmények ilyenként nem értékelhetők.

A súlyosító körülmények köréből a minősítés változás folytán, az emberölés kétszeres minősülését mellőzte, és további súlyosító körülményként értékelte, hogy a vádlott ugyanazon törvényi tényállásba tartozóan két elkövetési magatartást, a löfölggyver mellett a löszerral visszaélést is megvalósította.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a kiszabható büntetés maximuma ellenére, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra tekintettel az enyhébb, elbíráláskori törvényt alkalmazta. A vádlottal szemben halmazatként kiszabható törvényi büntetési tétel 10-25 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Az ítéletábra a bűnösségi körülmények mellett az elsőfokú bíróság által kiszabott határozott tartamú, 20 év szabadságvesztést arányosnak tartotta. Sem a súlyosítását, sem az enyhítését nem találta indokoltnak. Kétségtelen, hogy a cselekmény kiemelkedő tárgyi súlyú, de egy körülménynél fogva minősül, a vádlott büntetlen előéletű és jelentős az időmúlás. Mindezek mellett vele szemben, az életfogytig tartó szabadságvesztést nem tartotta szükségesnek.

A szabadságvesztés enyhébb, börtön végrehajtási fokozatának alkalmazását a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre [Btk. 35. § (2) bekezdés] tekintettel nem tartotta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság a kialakult gyakorlattól eltérően helytelen szóhasználattal rendelkezett a vádlottal szemben a fő- és mellékbüntetés kiszabásáról, ezért az

ítélőtábla a vádlottat az első fokú ítéletben írt büntetésre ítéltnek tekintette.

A feltételes szabadságra bocsáthatóságról nem a törvénynek megfelelő szóhasználattal rendelkezett, ezért az ítélőtábla ezt a rendelkezést is helyesbítette akként, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Az első fokú ítélet nem tartalmazza, hogy a bűnjelek a Bács-Kiskun Megyei Rendőrfőkapitányságon F-1639/702/2009. (nyomozati iratok 4. kötet 617. oldal). számon vannak nyilvántartva, amit az ítélőtábla pótol.

Az első fokú ítéletben a megállapított bűnügyi költség összege sem helyes. A vádlottat terhelő összegnél az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett, az államot terhén maradónál pedig a költségjegyzékben két tételénél nem a megállapító végzés szerinti összeg került a költségjegyzékbe bevezetésre, mert a 44. tétele alatt a helyes összeg 6.949.- forint, a 46. tétele alatt 8.000.- forint (első fokú 25. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 67. és 73. oldalai). Ezért az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 2.084.706.- forint, míg az állam terhén maradóé 172.485.- forint. Abban, hogy a vádlottat és az ügyben már jogerősen elítélt **(3. sz. név)**-t egyetemlegesen terhelő 39.360.- forint bűnügyi költség (költségjegyzék 1. tétele) felől különleges eljárás keretében kell határozni, az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező rész szerint a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2014. április 29. napjától 2014. október 14. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

Szeged, 2014. október 14.

Dr. Hegedűs István sk.
a tanács elnöke

Dr. Nikula Valéria sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Katona Tibor sk.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.329/2014/9. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.441/2013/49. számú ítéletének, a jelen ítélettel meg nem változtatott része, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2014. október 14.

Dr. Hegedűs István sk.
a tanács elnöke